

Tots els carrers de Girona

El carrer del Turó de Can Ponç

587 i últim

El carrer del Turó de Can Ponç fou obert l'any 1985 sobre terrenys guanyats al marge dret del torrent Gornau, precisament en el punt on el seu llit assoleix la màxima profunditat. El carrer s'obrí amb l'objectiu de donar accés a un grup de cases fet pel Patronat Provincial de l'Habitatge. El carrer és un cul-de-sac, amb entrada pel carrer de Francesc Romaguera, entre l'avinguda Montilivi i el carrer de la Serra de Vall-lloreda. És de curta extensió, està ben urbanitzat i només té edificacions a un costat, ja que l'altre és ocupat pel desnivell que baixa cap al llit del torrent Gornau.

L'any 1959, el Patronat Provincial de l'Habitatge, en conveni amb l'empresa Grober, va promoure un grup de cases per als treballadors d'aquesta empresa, en uns terrenys situats a la falda del Turó de Montilivi, a la vora del torrent Gornau i del convent de monges Carmelites que acabava de construir-se en aquell indret que rebria, un cop urbanitzat, el nom d'avinguda de Montilivi.

Quan van començar les excavacions pels fonaments de les cases, van aparèixer restes arqueològiques i es van aturar les obres. Miquel Oliva i Francesc Riuró van dirigir les excavacions, que van permetre recuperar algunes peces de ceràmica —entre elles una gerra d'elegants proporcions i fragments de peces àtiques de figures roges— i confirmar l'existència en aquell lloc d'un nucli de poblament ibè-

ric que devia començar a tenir vida cap a final del segle VII aC. i va estar ocupat fins al segle III aC. Els seus habitants van rebaijar la roca per aconseguir un sòl pla en les seves cases, però no van arribar mai a murallar el poblat, a diferència del de la Creueta, situat a l'altra banda del turó de Montilivi, al turó conegut indistintament com de Can Ponç o d'en Rovira.

L'excavació no fou portada fins a les últimes conseqüències i no va ser possible establir l'extensió que havia tingut el poblat. Un cop rescatades tantes peces ceràmiques com va ser possible, el jaciment fou cobert i a sobre s'hi va construir el grup de cases unifamiliars aparellades de planta baixa que s'havia previst.

L'any 1985, el Patronat Provincial de l'Habitatge va començar en aquell mateix lloc la construcció d'una segona fase de cases unifamiliars. Una part de les cases tenen entrada per l'avinguda Montilivi, però les situades al seu darrera quedaven abocades directament al torrent Gornau, i per això va caldre obrir i urbanitzar el carrer del Turó de Can Ponç. El nom li va ser posat en el ple del 18 de març del 1987 i recorda, encertadament, l'accident geogràfic en el qual es troba el poblat ibèric murallat de la Creueta, proper al que es va descobrir el 1959 en el lloc on s'obre actualment el carrer del Turó de Can Ponç. Segons la teoria expressada per Enriqueta Pons en el llibre «Girona abans de Girona», el poblat ibèric situat

al turó de Can Ponç podria haver estat el centre cultural i estratègic d'un conjunt de petits nuclis de poblament situats al seu voltant, entre ells el de l'avinguda Montilivi sobre el qual hi ha ara les cases del Patronat Provincial. Els habitants d'aquest últim poblat mantenien relacions de dependència amb el del turó de Can Ponç i s'hi refugiaven en cas de perill. El del turó de Can Ponç/la Creueta va durar més anys que el de l'avinguda Montilivi, i és probable que quan aquest fou abandonat els últims pobladors anessin a viure a aquell.

Tanmateix, i malgrat la proximitat amb el lloc on es van trobar les restes arqueològiques el 1959, no se n'han trobat de noves quan s'ha obert el nou carrer vint-i-cinc anys després. O si s'han trobat, no s'ha fet saber públicament.

Can Ponç és un mas, encara habitat, pel qual es passa per anar visitar les restes del poblat ibèric de la Creueta, situades a molt pocs metres, dalt del turó que porta el nom de la casa. En alguns plànols el turó és esmentat també com Puig d'en Rovira.

El torrent Gornau

El torrent Gornau, que discorre per un costat del carrer, només porta aigua en ocasions de grans pluges. Comença prop de l'estadi del Girona, travessa l'avinguda Montilivi prop de l'Institut Politécnic —l'accés al qual es veu seriosament afectat quan plou fort per la deficient canalització—, travessa el bosquet on hi hagué la font de l'Abella, passa per sota del carrer Francesc Romaguera —on s'hi ha fet un pont—, voreja el grup de cases del Patronat Provincial i la Grober i després de passar pel mig d'uns terrenys plens d'herbes i per sota un petit pont del tros sense urbanitzar del carrer d'Enric Claudi Girbal, queda canalitzat per sota de la plaça dels Països Catalans i va a desguassar a l'Onyar.

El grup de cases fetes en aquest carrer tenen la característica original que, contràriament a allò que és habitual als habitatges unifamiliars de planta i pis, els dormitoris són a la planta baixa i la cuina, menjador i sala d'estar són al primer pis.

J. Fabre

Comiat

Amb la publicació del carrer que porta el nom del Turó de Can Ponç donem per acabada aquesta sèrie que amb el nom genèric de «Tots els carrers de Girona» va començar a aparèixer a les planes de PUNT DIARI el 15 de maig del 1984.

Ni un sol dels carrers que actualment tenen nom a la ciutat de Girona ha estat ignorat. D'afortunadament, alguns carrers de la ciutat no han pogut ser tinguts en compte perquè encara no tenen nom. És el cas, especialment dels de les urbanitzacions Torre Rafaela i el Tennis, els propietaris de les quals, segons sembla, s'han oposat fins ara que els seus carrers fossin batejats. Sabem que l'ajuntament de Girona prepara una nova tongada de bateigs de carrers, en la qual potser serien incloses aquestes urbanitzacions i alguns altres sectors nous de la ciutat. Si això es produeix, ja serà feina del futur resseguir la història d'aquests carrers que entraran al nomenclàtor de vies urbanes quan la nostra feina ja és acabada.

Els tres anys i mig que ha durat la publicació d'aquesta sèrie han estat uns dels més intensos en la vida urbanística de la ciutat. Això fa possible que l'aspecte extern d'alguns carrers als quals ens vam referir al principi de la sèrie no tingui ara res a veure amb allò que descrivíem. Carrers que eren plens de fang són ara plenament urbanitzats i d'altres on no hi havia cases ja no tenen cap solar lliure. Tot allò que nosaltres hem escrit és una ullada a la història, però també testimoni d'un moment concret, que servirà per a historiadors d'anys a venir. Ha estat un treball d'historiadors, però també periodístic, que difícilment podrà

veure la llum en forma de llibre, no solament per les seves dimensions, sinó pel caràcter temporal i fugaç d'una part de les dades que hi oferim. Posar-les al dia constituiria una feina tan esgotadora com la que hem fet fins ara i les noves dades tindrien un caràcter igualment efímer. Els carrers i les places, la ciutat sencera, no és una cosa estàtica i immutable, sinó quelcom que va canviant d'any en any, gairebé de dia en dia.

En els més de 1.500 folis escrits hi queden encara, sens dubte, buits per cobrir, errors o imprecisions. Tot i així, el cabal d'informació aplegat constitueix una aportació que creiem que ha de ser molt útil. Si més no, hauríem posat un petit gra de sorra per trencar la imatge de la Girona de les pedres, de la Girona limitada al barri vell, que presideix la major part de la bibliografia sobre la ciutat. La nostra ha estat una visió global de tota la ciutat, on en pla d'igualtat han estat tractats l'antiga ciutat murallada, els municipis agregats i els barris sorgits els últims anys. És la Girona real, la Girona d'avui.

Aquest treball hauria estat impossible sense l'auxili de moltes persones que ens han anat fornint informació i a les quals hem de manifestar des d'aquí el nostre agraïment. Hem d'agrair també a PUNT DIARI la fe que ha posat en aquest treball. Un treball que, contràriament al que acostuma a passar amb projectes de llarga durada com aquest, ha pogut arribar a bon port i no s'ha quedat en el prestatge de les coses inacabades.

Ramon Alberch
Josep Clara
Jaume Fabre

NECROLÒGIQUES

CONSOL VILA I BOIX

A Girona, va morir abans d'ahir **Consol Vila**, a l'edat de 76 anys. Era natural de Barcelona i residia al carrer Oviedo, 12, de Girona. Era vídua de Josep Puyol Pagó.

La missa exequial tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Narcís de Girona.

ROSA DESPUIG I TOMÀS

A Girona, va morir abans d'ahir **Rosa Despuig**, als 84 anys d'edat. Era natural de Girona i residia al carrer del Carme, 21, de Girona. Era vídua d'Antoni Bohigas Guich i tenia tres fills.

La missa exequial tindrà lloc avui,

a 2/4 de 10 del matí, a l'església de la Residència Geriàtrica de Girona.

SERVEI DE
NECROLÒGIQUES
Tel. 21 35 08

Nota d'agraïment

La família de

Baldomer Busquets
i Fornells

agraeix les mostres de condol
rebudes.

Girona, 29 d'octubre de 1987

PREGEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Consol Vila i Boix

Vídua de Josep Puyol i Pago

morí cristianament a Girona el dia 27 d'octubre del 1987
a l'edat de 76 anys

A.C.S.

Els seus fills antenats, Josep, Lluïsa i Mª Pilar Puyol; fills polítics antenats, Mª Teresa Gruart, Pere Serrat i Joan Negre; néts, Josep, Carles, Jordi, Mª Carme, Mª Clara i Amadeo; germanès, Teresa, Anna i Pura; germans polítics, Angel Elene, Joan Bataller i Enric Renart; nebots i tota la família participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dijous, dia 29, a les onze del matí a l'Església Parroquial de Sant Narcís.

Girona, 29 d'octubre del 1987

NOTA DE
AGRADECIMIENTO

La familia de TED KOUWENHOVEN agradece a todos sus amigos y conocidos su presencia en los funerales de nuestra querida esposa y madre TLEUNTJE CORNELIA KOUWENHOVEN ZEELEN.

La Familia
Girona, 29 d'octubre de 1987